

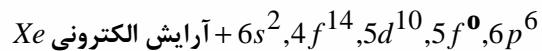
دوره ششم جدول تناوبی (سومین دوره بلند) :

این دوره بلند شامل سومین سری از عناصر واسطه d می‌باشد که با فلز سزیم آغاز می‌گردد و با گاز نجیب و رادیو اکتیو را دون پایان می‌یابد. بعد از عنصر نجیب زنون وابسته به دوره قبلی، اوربیتالهای آماده برای ورود الکترونها، $6p, 6s$ خواهد بود. قابلیت نفوذ اوربیتالهای f در قشر میانی Xe به اندازه‌ای کم است که به اشکال می‌توانند به پایداری برسند. در صورتی که نفوذپذیری ترازهای $6p, 6s$ بیشتر است، به همین دلیل، می‌بینیم که در آغاز دوره ششم، الکترون بعدی در $6s$ وارد می‌شود و مجدداً یک فلز قلیایی به نام سزیم $[Xe]6s^1$ ، و سپس یک فلز قلیایی خاکی به نام باریم $[Xe]6s^2$ پدید می‌آید.

ولی در عناصر بعدی الکترونها اوربیتال f را که انرژی کمتری از اوربیتالهای $6p, 5d$ دارند پر می‌کنند و همانطور که قبلاً گفته شد به ازای $L = 3$ نام اوربیتال f بوده و می‌دانیم 7 اوربیتال f وجود خواهد داشت که با 14 الکترون پر شده و بنابراین، به ازای 14 عنصر بترتیب این اوربیتالها تکمیل می‌گردند. در لانتان (La) یک الکترون در اوربیتال $5d$ اضافه می‌شود نه در اوربیتال f و این استثنائی است. در عناصر بعدی الکترونها اوربیتالهای f را پر می‌کنند، در عنصر لوتیسم (Lu) اوربیتالهای f کاملاً پر و یک الکترون نیز در اوربیتال $5d$ دارد. این دسته عناصر را که از نظر ساختمان الکترونی قشرهای خارجی کاملاً مشابه هستند خاکهای نادر گویند. بعد از عنصر لوتیسم (Lu) در عناصر بعدی بترتیب اوربیتالهای $5d$ تکمیل می‌گردد و در اینجا نیز عیناً مانند تناوبهای قبل ده عنصر حد واسط وجود خواهد داشت که از هافنیم (Hf) شروع و به جیوه (Hg) ختم می‌شود.

چون انرژی اوربیتالهای $6p$ کمتر از اوربیتالهای f است لذا عنصر تالیم (Tl) یک الکترون در اوربیتال p 6 خواهد داشت و بدین ترتیب به ازای شش عنصر اوربیتالهای p تکمیل می‌شوند که آخرین

عنصر باز یک گاز نادر است که رادون (Rn) نام داشته و آرایش الکترونی آن به صورت زیر می‌باشد.

فلز جیوه که در خانه ۸۰ قرار دارد، ساختمان $[Xe]4f^{14}5d^{10}6s^2$ داشته و فقط الکترونهاي

آن رسماً در واکنشهای شیمیایی این عنصر مشارکت می‌کنند. بنابراین Hg رسماً مشابه دو عنصر Cd, Zn در

نظر گرفته می‌شود. ولی یک چشم تیزبین ممکن است تفاوت مهمی را کشف کند و آن مایع بودن این عنصر است.

کاربرد روش تحقیق ساده پیشنهادی در حل یک معما

تلاشی برای پاسخ به این سؤال که چرا فلز جیوه در شرایط معمولی مایع است؟

با وجود جستجوی زیاد در کتابها و مآخذ متعدد تحت دسترس، متأسفانه نگارنده به پاسخ مستقیم یا

تجوییه عمیقی برای این سؤال برخورد نکرده است.

در نتیجه و به منظور ارائه نمونه دیگری از کاربرد روش علمی در انجام یک تحقیق شیمیایی ساده، از

داده‌ها و سایر خواص فیزیکی - شیمیایی مجموعه عناصر واسطه پیرامون جیوه مطابق جدول زیر استفاده

کرده است.

طبقه بندی داده های جمع آوری شده:

مشخصات فیزیکی	ستون اول عناصر واسطه		ستون دوم عناصر واسطه	
	Cu	$3d^{10}4s^1$	Zn	$3d^{10}4s^2$
انرژی یونیزاسیون E_1		178		216
دماهی جوش		2595		906
دماهی ذوب		1083		419/5
گرمایی تبخیر مولی		72/8		27/4
رسانایی الکتریکی		0/593		0/167
رسانایی گرمایی		0/94		0/27
طرح ساختمانی (2)		متراکم مکعبی <i>ccp</i>		متراکم هگزاگونال <i>hcp</i>
	Ag	$4d^{10}5s^1$	Cd	$4d^{10}5s^2$
انرژی یونیزاسیون E_1		175		207
دماهی جوش		2210		765
دماهی ذوب		960/8		321
گرمایی تبخیر مولی		60/7		23/9
رسانایی الکتریکی		0/616		0/146
رسانایی گرمایی		0/98		0/22
طرح ساختمانی		متراکم مکعبی <i>ccp</i>		متراکم هگزاگونال <i>hcp</i>
	Au	$4f^{14}5d^{10}6s^1$	Hg	$4f^{14}5d^{10}6s^2$
انرژی یونیزاسیون E_1		213		241
دماهی جوش		2970		357
دماهی ذوب		1063		-38/4
گرمایی تبخیر مولی		81/8		13/9
رسانایی الکتریکی		0/42		0/011
رسانایی گرمایی		0/71		0/02
طرح ساختمانی		متراکم مکعبی <i>ccp</i>		هشت وجهی

مقایسه داده‌های طبقه بندی شده و کشف برخی نظامهای سودمند

۱. عناصر ستون اول با آرایش الکترونهای ظرفیتی $d^{10} s^1$ ، دماهای ذوب و جوش خیلی بالا

دارند.

۲. عناصر ستون دوم با آرایش الکترونهای ظرفیتی $d^{10} s^2$ ، دماهای ذوب و جوش پایین دارند.

۳. رسانایی الکتریکی و گرمایی عناصر ستون اول زیاد و عناصر ستون دوم کم است.

۴. روند کاهش دماهای ذوب در ردیفهای اول و دوم که اوربیتالهای f آنها خالی است، تقریباً

منظم می‌باشد، به طوریکه:

الف. کاهش دمای ذوب در ردیف اول از مس به روی برابر $663/5$ و در ردیف دوم از نقره به کادمیم

درجه است $639/8$.

ب. کاهش دمای ذوب در ستون اول از مس به نقره برابر $122/2$ و در ستون دوم از روی به کادمیم

درجه است $98/5$.

در عناصر ردیف سوم که شامل ۱۴ الکترون در اوربیتالهای f است، به دو تحول زیر برخورد

می‌کنیم:

الف. دمای ذوب طلا به جای تبعیت از روند کاهش، در حدود **۱۰۰** درجه افزایش پیدا می‌کند.

ب. دمای ذوب جیوه دچار کاهش بسیار بزرگ می‌شود که وضع کاملاً غیر عادی را نشان می‌دهد.

رسانایی الکتریکی و گرمایی آن نیز به طور چشمگیری کاهش می‌یابد.

تفسیرهای زیر را در سطح شیمی پیشرفتہ به زبان ساده، پیشنهاد می‌کنیم:

۱ اوربیتال s خارجی چه در عناصر ستون اول و چه در عناصر ستون دوم، در تشکیل پیوند

فلزی که عامل مهمی برای رسانایی الکتریکی و گرمایی است، نقش اساسی دارد.

۲ الکترونهای d در عناصر ستون اول (مس، نقره و طلا)، نقش فعالتری در تشکیل پیوند فلزی

دارند. این نقش در افزایش استحکام و بالا بردن دماهای ذوب مشهود است. در صورتیکه

پیوند فلزی در عناصر ستون دوم (که دماهای ذوب خیلی پایین‌تری دارند)، احتمالاً بیشتر

مربوط به اوربیتال s خارجی است. به یاد داشته باشیم که این دو فلز معمولاً یک نوع عدد

اکسیداسیون $+2$ داشته و ترکیبات آنها بی‌رنگ است. این ویژگیها نشانه‌ای از عدم شرکت

اوربیتالهای d در شیمی آنها به شمار می‌رود.

۳ مطابق اطلاعات قبلی ارائه شده در این کتاب، اوربیتالهای d سمت راست سریهای عناصر

واسطه به تدریج به اعماق نفوذ کرده به طوریکه کم و بیش جزء قشر میانی محسوب می‌شوند.

به همین دلیل، بیشترین سهم پیوند فلزی در عناصر ستون دوم باید به اوربیتالهای s واگذار

شود. و این خود عامل مهمی در ضعیف شدن پیوند فلزی و کاهش دماهای ذوب و جوش،

همچنین کاهش گرمای تبخیر مولی آنهاست.

۴ پایداری بیش از حد زوج الکترون موجود در اوربیتال s جیوه، در بالا رفتن انرژی یونیزاسیون

این عنصر منعکس است. به عبارتی، در اینجا، اثر جذب هسته بر الکترونهای سطح خارجی

مشهود است. بنابراین امکانات برانگیخته شدن یک الکترون از اوربیتال s به اوربیتال تراز

بالاتر p و تشکیل حالت $6s^1 6p^1$ کمتر فراهم می‌گردد. از این رو احتمالات تشکیل

پیوندهای محکمتر میان اتمهای جیوه کم است. در صورتیکه این احتمال در دو فلز بالایی

روی و کادمیم بیشتر است.

متأسفانه مقادیر انرژی لازم برای برانگیخته شدن الکترون از اوربیتالهای s به p در عناصر

ستون دوم در اختیار نیست تا قضاوت قاطعانه تری بشود.

5 بالاخره نباید از این نکته غافل بود که طرح ساختمانی جیوه در حالت جامد به صورت 8

وجهی است. در صورتیکه طرح ساختمانی فلزهای بالایی و قبلی، از نظام دیگری تعیت

می‌کنند. می‌دانیم که طرح ساختمانی هر بلور فلزی نیز نقشی در انشاستگی و استحکام آن

دارد.

جمع‌بندی ما از بررسیهای فوق می‌تواند چنین باشد که شاید جیوه فقط به میزان کمی از

اوربیتالهای $6s$ برای همپوشانی و تشکیل پیوند فلزی ضعیف استفاده می‌کند و این خود نتیجه‌ای از بالا بودن

انرژی یونیزاسیون و پایداری و استقرار نسبی زوج الکترونها² در آن است. افزون بر این، این احتمال

وجود دارد که در این شرایط از ضعف پیوند فلزی، نیروهای واندروالسی نقش مشخص تری ایفا می‌نمایند. به

طوریکه در صدد هستند که طرح ساختمانی "نیمچه فلزی" را به سوی آرایشهای اتمی یا مجموعه‌های کوچک

اتمی بکشانند که میان آنها نیروهای واندروالسی برقرار است. گرمای تبخیر کم جیوه که به راحتی این نیروها

را درهم می‌شکند، احتمال مزبور را تقویت می‌کند. در عین حال رسانایی الکتریکی و گرمایی کم جیوه، خواص

فلزی ضعیف آن را تأیید می‌کند. بالاخره پایداری شیمیایی جیوه در مقابل اسیدها، بازها و سایر عوامل دیگر،

تمایل ناچیز الکترونها³ را برای برانگیخته شدن و شرکت در واکنشهای شیمیایی نشان می‌دهد.

در پایان یادآور می‌شویم که هدف نخستین این بررسی، ارائه روش تحقیق ساده برای نشان دادن

چگونگی استفاده از ارقام و اعداد مربوط به مشخصات فیزیکی عناصر است. هدف دوم بیان کیفیت استفاده از مفاهیم علمی و ساده قبلی برای برخورد با معماها و انجام برخی مشکل گشائیهای است.

امید است که هر دو هدف تا حدود زیادی به طور صحیح و دور از اشتباه تحقق پذیرفته باشد.

